

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9C/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117208294
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4117208294.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcov: 1. I. M., nar. X.X.XXXX, bytom T. XX, F., 2. A. T., nar. X.X.XXXX, bytom D. XX, F. U., obaja zastúpení: JUDr. Andrea Kelemenová, advokátka, so sídlom Štúrova 1409/17, Nitra, IČO: 42 122 422, proti žalovanému: JUDr. Ján Polomský, so sídlom Hlohová 10, Bratislava, IČO: 42 171 156, správca konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo v Pohraničiach, Pohranice, IČO: 00 198 650, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, zastúpený: JUDr. Miroslava Zaujecová, advokátka, so sídlom Planét 12, Bratislava, IČO: 42 414 971, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú sú povinní zaplatiť žalobcovia v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 16.3.2017 domáhali, aby súd určil, že poručiťka R. T., rodená R., nar. X.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, bola ku dňu smrti výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej v čase podania tohto návrhu v LV č. XXXX pre kat. úz. W., reg. E/KN, ako parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 810 m², v celosti. Žalobu odôvodnili tým, že žalobou proti žalovanému vedenou na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 1Cbi 2/2016 sa domáhajú vylúčenia nehnuteľnosti z konkurznej podstaty úpadcu. Ku dňu podania žaloby nebolo v konaní rozhodnuté a spis bol odstúpený z Krajského súdu v Bratislave na Okresný súd Bratislava I, zatiaľ sa nekonalo žiadne pojednávanie. Súčasné podanie určovacej a excindačnej žaloby sa navzájom nevyklučuje a vzhľadom na súčasný stav zápisu vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam aj v prípade ich vylúčenia z exekúcie bude potrebné usporiadať vlastnícke právo k nim samostatným určujúcim výrokom súdu (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.10.2009 sp. zn. 4 Cdo 96/2008). Syn žalobkyne v 1. rade A. M. bol zo strany žalovaného prvýkrát kontaktovaný písomne listom zn. 2/2015-S1181/R zo dňa 24.05.2016. Z predmetného listu sa žalobcovia dozvedeli, že parcely, na ktorých je postavený dom ich rodičov, sú podľa E/KN evidencie katastra vedené ako parc. č. XXXX/XX vo vlastníctve žalovaného a pripravuje sa jeho speňaženie. Žalobcovia sú toho názoru, že k predmetnej parcele nadobudli ich predchodcovia vlastnícke právo vydržaním najneskôr k 1.1.1992, a teda ak konkurz na úpadcu bol vyhlásený dňa 28.3.1996, k tomuto dňu úpadca už nebol vlastníkom predmetnej parcely. V záujme predĺženia speňaženia predmetnej nehnuteľnosti podali žalobcovia žalobu na vylúčenie predmetnej parcely z konkurznej podstaty, ktorá je v súčasnosti vedená na Okresnom súde Bratislava I pod č. k. 7Cbi 2/2017. Úpadca Poľnohospodárske družstvo Pohranice je zapísaný v LV č. XXXX pre kat. úz. W. reg. E/KN, ako výlučný vlastník parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 810 m², v celosti. Geometrickým plánom vyhotoviteľa GOK č. 6/2002 zo dňa 15.02.2002 bola E/KN parc. č. XXXX/XX prerozdelená na C/KN parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX a XXXX. Podľa platného stavu v registri C/

KN sa jedná o parc. č. XXXX - zastavané plochy o výmere 369 m², parc. č. XXXX - zastavané plochy o výmere 28 m² a parc. č. XXXX - záhrada o výmere 413 m². Syn žalobkyne v 1. rade A. M. je zapísaný v LV č. XXXX pre kat. úz. W. ako výlučný vlastník domu s.č. XXXX na C/KN parc. č. XXXX, v celosti. Do predmetného listu vlastníctva bol A. M. zapísaný na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol na Okresnom úrade Nitra - odbor katastrálny povolený pod V 1591/97 dňa 17.06.1997. Pokiaľ ide o právne nástupníctvo A. T., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX a manželka R. T., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, dedičské konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. D 1921/92 mali deti: I. M., nar. XX.XX.XXXX, A. T., nar. XX.XX.XXXX a E. R., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX (syn R. T., rod. R. z prvého manželstva), ktorý zomrel ako slobodný a bezdetný - dedičské konanie je vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. D 2047/97. I. M., rod. T. previedla dom s.č. XXXX na C/KN parc. č. XXXX zmluvou, ktorej vklad bol na Okresnom súde Nitra - odbor katastrálny povolený pod V 1591/97 dňa 17.06.1997, na svojho syna A. M., nar. XX.XX.XXXX. Pokiaľ ide o skutkové okolnosti nadobudnutia pozemku - E/KN parc. č. XXXX/XX, pôvodne kat. úz. F. U., v súčasnosti kat. úz. W. žalobcovia uviedli, že žiadosťou zo dňa 13.09.1966 adresovanou JRD Nitrianske Hrnčiarovce požiadala R. T., rod. R. o pridelenie stavebného pozemku do trvalého užívania. Svoju žiadosť odôvodnila tým, že si od JRD odkúpila stavebný pozemok pod parc. č. XXXX/XX, na ktorom si chce postaviť rodinný dom. Kúpnu cenu za predmetný pozemok uhradila spolu s manželom A. T. platbami 1 500,- Kčs dňa 16.01.1963 a 647,- Kčs dňa 19.01.1965. Prípisom zo dňa 05.08.1968 JRD Nitrianske Hrnčiarovce potvrdilo odkúpenie parc. č. XXXX/XX manželmi T. za celkovú kúpnu cenu 2 147,- Kčs. Rozhodnutím ONV - odbor výstavby v Nitre č. Výst. 4505/66 zo dňa 19.09.1966 bola A. T. povolená stavba rodinného domu na parc. č. XXXX/XX. Nakoľko A. T. dňa 24.08.1968 v priebehu výstavby rodinného domu zomrel, stavba bola kolaudovaná na meno jeho pozostalej manželky R. T., rod. R. rozhodnutím ONV - odbor výstavby v Nitre č. Výst. 4620/70 - BI zo dňa 29.10.1970. Žalobcovia majú za to, že z nimi predloženým listín k žalobe je zrejme, že R. T., rod. R. bola nepochybne v domnení, že E/KN parc. č. XXXX/XX bola jej vlastníctvom, nakoľko ju od JRD Nitrianske Hrnčiarovce riadne odkúpila, spolu s jej v medzičase zomrelým manželom uhradili celú kúpnu cenu, JRD odkúpenie predmetnej parcely potvrdilo a následne jej príslušný stavebný úrad bez akýchkoľvek problémov vydal na predmetnej parcele stavebné povolenie k stavbe rodinného domu, ktorý následne aj skolaudoval. V celom tomto období nebola dobromyseľnosť R. T. o tom, že je vlastníčkou E/KN parc. č. XXXX/XX ničím prerušená. Dedičské konanie po zomr. R. T. bolo vedené na Okresnom súde Nitra pod č. k. D 1921/92. Zo zápisnice o predbežnom vyšetrení spísanej dňa 11.09.1992 na ŠN Nitra, bod 6., písm. a) je zrejme, že dedičia - žalobcovia a zomr. E. R. nahlásili do dedičského konania po R. okrem domu č. XX/XXXX aj parc. č. XXXX/XX. Rovnako ako ich matka, boli aj dedičia presvedčení, že predmetná parcela, na ktorej bol postavený ich rodičovský dom, bola vo vlastníctve nebohej R. T., rod. R.. Zrejme až v priebehu dedičského konania sa dedičia dozvedeli, že parcela nie je majetkovo usporiadaná. Dom č. XX na parc. XXXX, XXXX, XXXX zdedila žalobkyňa v 1. rade, ktorá ho previedla darovacou zmluvou a zmluvou a zriadením vecného bremena, ktorej vklad bol na Okresnom úrade Nitra - odbor katastrálny povolený pod V 1591/97 dňa 17.06.1997 na svojho syna A. M.. Žalobcovia majú za to, že ich dobromyseľnosť ako aj dobromyseľnosť ich právnych predchodcov o tom, že sú vlastníkmi parcely potvrdzujú aj doklady o platbe dane z nehnuteľností za predmetnú parcelu od roku 2004 a daňové priznanie z 11.03.1993. S pozkazom na uvedené majú žalobcovia za to, že ich matka splnila podľa občianskoprávnej úpravy platnej od 01.01.1992 vykonanej zákonom č. 509/1991 Zb. k tomuto dňu všetky zákonom stanovené podmienky vydržania uvedené v § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nadobudla vlastníctvo k spornému pozemku vydržaním k 01.01.1992. Konkurz na PD Pohranice bol vyhlásený rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 3K 11/93 dňa 28.03.1996. V zmysle § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 328/1991 Zb. konkurzu sa týka majetok, ktorý patril dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu a ktorý nadobudol počas konkurzu. Vlastníkom predmetnej parcely na základe vydržania k 01.01.1992 bola R. T., rod. R. a preto predmetná parcela nepatrila úpadcovi ku dňu vyhlásenia konkurzu.

2.Okresný súd Nitra vo veci rozhodol dňa 9.5.2019 rozsudkom č.k.9C/31/2017-84 tak, že súd určil, že poručiiteľka R. T., rodená R., narodená XX.XX.XXXX, zomrelá XX.XX.XXXX, bola ku dňu smrti výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej v čase podania tohto návrhu v LV č. XXXX pre kat. úz. W., reg. E/KN, ako parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 810 m², v celosti. Žalobcom v 1. a v 2. rade priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3.Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný odvolanie, Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 9Co/247/2019-190 zo dňa 22.10.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne vo veci konať, napraviť procesné pochybenia, ku ktorým došlo v predchádzajúcom konaní, účinne doručiť predvolanie

právnym zástupcom strán sporu, vyhodnotiť predložené dôkazy nielen žalobcami, ale vyporiadať sa aj s argumentáciou žalovaného, ktorú prezentoval vo svojich vyjadreniach k podanej žalobe, ako aj k vyjadreniu žalobcov, a napokon aj v podanom odvolaní. Jednotlivé dôkazy vyhodnotiť jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a zistený skutkový stav potom podriaďiť pod príslušné zákonné ustanovenia, pričom má súd vychádzať z konštantnej judikatúry, na ktorú poukázal odvolací súd.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 08.06.2017 uviedol, že neuznáva uplatnený nárok a taktiež popiera skutkové tvrdenia uvedené v žalobe. Uviedol, že podľa vtedy platného Občianskeho zákonníka pozemok nemohol byť predmetom osobného vlastníctva, a preto sa jednalo o nespôsobilý predmet kúpy s následkom neplatnosti zmluvy. Zároveň ak by tu existoval titul na zakúpenie (napr. kúpna zmluva), čo žalobcovia nepreukázali, vlastnícke právo by prešlo z úpadcu na právnych predchodcov žalobcov až registráciou kúpnej zmluvy, čo žalobcovia taktiež nepreukázali. Právny titul vo forme registrovanej písomnej zmluvy je možné od každého spravodlivo požadovať na vznik oprávnenej držby. Nakoľko nie je preukázaná existencia akéhokoľvek titulu, na základe ktorého mohlo byť držiteľom prevedené vlastnícke právo, nemohlo dôjsť ani k oprávnenej držbe nehnuteľností. Len samotné potvrdenie o zaplatení kúpnej ceny takýmto titulom nemôže byť. Kolaudácia domu je vo vzťahu k držbe pozemku irelevantná, pretože predmetom kolaudácie nebol pozemok a ani iné právo k pozemku. O pridelení stavebného pozemku do trvalého užívania musel ešte rozhodnúť okresný národný výbor a nie úpadca sám. Žalobcovia predložili iba návrh na vydanie rozhodnutia o pridelení pozemku do osobného užívania zo dňa 05.08.1968. Okresný národný výbor o takejto žiadosti nerozhodol, t. j. nevydal kladné rozhodnutie, a preto právnym predchodcom žalobcov nevzniklo právo osobného užívania pozemku a ani tomu nadväzujúce právo na uzatvorenie dohody o osobnom užívaní pozemku, ktorá v prípade uzatvorenia musela byť ešte registrovaná štátnym notárstvom, aby vzniklo právo osobného užívania. Právni predchodcovia žalobcov nemali žiaden titul na oprávnené užívanie nehnuteľností, a preto nemohli byť dobromyseľní v užívaní predmetných nehnuteľností. Právny predchodca (matka) nemal k 01.01.1992 rozhodnutie o pridelení pozemku do osobného užívania, na podklade ktorého by mu vzniklo právo na uzatvorenie dohody o osobnom užívaní pozemkov, bola iba detentorom pozemku, a preto postup podľa § 872 ods. 6 Občianskeho zákonníka je vylúčený. Žalobcovia nedisponujú žiadnym titulom (registrovaná kúpna zmluva, rozhodnutie o pridelení pozemku do osobného užívania, registrovaná dohoda o zriadení práva osobného užívania pozemku), na základe ktorého mohla ich právnym predchodcom vzniknúť oprávnená držba príp. vlastnícke právo. Podľa potvrdenia zo dňa 16.01.1963 mal A. T. zaplatiť zálohu na stavebný pozemok, ktorý chcel kúpiť, čo však právny poriadok neumožňoval. Preto asi R. T. listom zo dňa 13.09.1966 požiadala o pridelenie pozemku do trvalého užívania úpadcu, ktorý mal vyhovieť, napriek tomu, že o žiadosti mohol rozhodnúť iba okresný národný výbor a nie úpadca. Žalovaný poukázal aj na to, že zakúpenie pozemku ako aj žiadosť o pridelenie do osobného užívania nie je možné považovať za bežnú vec, a preto bol potrebný súhlas druhého manžela A. T., ktorý však písomná žiadosť neobsahuje, a preto takáto žiadosť je neplatná. Pravdepodobne z dôvodu právnych väd tak samotnej žiadosti ako aj jej vyhotovenia zo strany úpadcu, bol okresný národný výbor listom zo dňa 05.08.1968 požiadajúci o vydanie rozhodnutia o pridelení pozemku do osobného užívania už obom manželom. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že právní predchodcovia žalobcov vedeli o právnych vadách vykonaných úkonov, snahou o ich zhojenie mali preukázanú vedomosť o zákonných podmienkach nadobudnutia vlastníckeho práva prípadne práva osobného užívania pozemku, ktoré však nesplnili, čo vylučuje ich oprávnenú držbu pozemku. Právni predchodcovia žalobcov nemali žiaden titul na užívanie nehnuteľnosti, ktorý v danom čase pri normálnej opatrnosti, ktorú možno od každého požadovať bol potrebný, a preto nemohli byť so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľní držiteľia pozemku. Užívanie pozemku tak bolo nedôvodné. Žalovaný taktiež spochybňuje pravosť listín predložených žalobcami a to najmä potvrdenie zo dňa 16.01.1963, nakoľko na rozdiel od iných listín vystavených úpadcom, nie je takáto listina vydaná na tlačive úpadcu používanom v bežnom úradnom styku. Žalovaný tiež spochybňuje pravosť podpisu úpadcu na predložených listinách, kde nie je jasné, či v mene úpadcu konala oprávnená osoba, pretože listiny obsahujú rozdielne podpisy s poznámkou "za". Z predložených dôkazov vyplýva iba to, že bola zaplatená kúpna cena a k vzniku uvádzaných práv nedošlo, a preto žalobcom vzniklo iba právo na vrátenie zálohy vo forme naturálne obligácie. Predmetné nehnuteľnosti boli v čase vyhlásenia konkurzu vo vlastníctve úpadcu, sú dôvodne zapísané v súpise konkurznej podstaty, sú stále vo vlastníctve úpadcu a sú takto evidované aj v katastri nehnuteľností, vlastnícke právo úpadcu nebolo rušené a úpadca nemal žiadnu pochybnosť o svojom vlastníckom práve. Žalovaný v rámci alternatívnej obrany poukazuje na možnosť vydržania vlastníckeho práva k spornému pozemku úpadcom. Rozhodnutie Okresného súdu v Nitre sp. zn. D 1921/92, D not 222/93 zo dňa 21.11.1994 výslovne uvádza, že predmetom dedičstva je iba rodinný dom bez pozemku. Týmto momentom stratili žalobcovia akúkoľvek

prezentovanú dobromyseľnosť. Zápisnica o predbežnom vyšetrení zo dňa 11.09.1992 je postavená iba na výpovedi žalobcu v 1. rade, ktorá skôr účelovo uviedla predmetné nehnuteľnosti ako majetok poručiťky v snahe zdediť a zhojiť existujúce pochybnosti, nakoľko v rozpore s tým sama uviedla, že doklady k pozemku nemá. Následne predmetom dedičského konania bol iba rodinný dom bez pozemku. Taktiež osvedčenie o dedičstve D 2074/97, D not. 134/97 zo dňa 06.07.1998 po nebohom E. R. (súrodenec žalobcov) výslovne uvádza, že predmetom dedičstva nie sú nehnuteľnosti. Tvrdenie žalobcov, že o vlastníctve nehnuteľností úpadcom sa dozvedeli až z listu predchádzajúceho správcu zo dňa 24.05.2016 o pripravovanom speňažovaní, sú klamlivé. Predmetom darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 12.05.1997 uzatvorenej medzi žalobcom v 1. rade a jej synom je iba dom s poznámkou, že pozemok nie je usporiadaný a netvorí ani predmet darovania. Pokiaľ by si žalobkyňa v 1. rade bola istá svojim vlastníctvom k pozemku, mohla sa ho domáhať a previesť na svojho syna spolu s domom. Žalobcovia mali teda pochybnosti o vlastníctve pozemku a preto s ohľadom na všetky uvedené okolnosti nemohli byť dobromyseľní. Pokiaľ by si žalobcovia boli vedomí vlastníckeho práva, resp. dobromyseľní, nič im nebránilo riešiť otázku vlastníctva skôr, napr. v čase darovania domu, kedy darovacia zmluva bola vyhotovená advokátom. Časový odstup vyše 25 rokov je nepochybným dôkazom, že žalobcovia neboli dobromyseľní v držbe predmetných pozemkov a daný stav im vyhovoval. K riešeniu situácie pristúpili až v krajnej chvíli, ktorú s vedomým neexistencie vlastníctva dôvodne očakávali a konali až v rámci obrany proti úkonom vlastníka. Poukazovanie na platenie dane z nehnuteľnosti je právne irelevantné, pretože daňovník je vlastníkom evidovaný v katastri nehnuteľností a daňový výmer nie je titulom na oprávnenú držbu. Žalovaný má za to, že zo strany žalobcov išlo o špekulatívne konanie pre účely prezentovania dobromyseľnosti do budúcnosti v prípade potreby. Žalovaný má za to, že prezentovaná dobromyseľnosť žalobcov ako aj ich právnych predchodcov je iba formálna a postavená na subjektívnom presvedčení. Žalovaný žiada žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

5. Žalobcovia vo svojom vyjadrení zo dňa 08.10.2017 prostredníctvom svojej splnomocnenej právnej zástupkyne uviedli, že ak by oni resp. ich právni predchodcovia disponovali Zmluvou, resp. Rozhodnutím o zriadení práva osobného užívania, boli by zrejme v evidencii nehnuteľností vedení ako vlastníci parc. č. 1135/11 kat. úz. Zobor a nemuseli by sa domáhať touto žalobou vylúčenia uvedenej nehnuteľnosti z konkurzu. Právni predchodcovia žalobcov boli jednoduchí ľudia - R. T. bola celý život domáca - starala sa o domácnosť a deti a A. T. bol robotník na stavbe. Spôsob nadobúdania práva osobného užívania pozemku podľa vtedy platných právnych predpisov bol pre jednoduchých ľudí bez vzdelania, akými predchodcovia žalobcov nepochybne boli, veľmi ťažko pochopiteľný. Za pozemok riadne zaplatili kúpnu cenu pre nich predávajúcemu - JRD Nitrianske Hrnčiarovce a disponovali potvrdeniami od JRD o pridelení pozemku č. XXXX/XX. do trvalého užívania. Pre nich sa týmto pozemok stal ich vlastníctvom. Nemali odkiaľ vedieť, aké ďalšie administratívne úkony sú ešte s nadobudnutím "práva osobného užívania pozemku" spojené. V tomto ich presvedčení ich len utvrdil fakt, že im na pozemok bolo bez problémov vydané stavebné povolenie na ich dom (rozhodnutie ONV - odbor výstavby v Nitre č. Výst. 4505/66 zo dňa 19.09.1966) a následne po dostavaní domu aj povolenie k užívaniu domu (rozhodnutie ONV - odbor výstavby v Nitre č. Výst. 4620/70 - BI zo dňa 29.10.1970). Dom sa naviac nachádza v strede dediny, kde v okolí stavali domy aj iné osoby. Pre predchodcov žalobcov nič nenasvedčovalo tomu, že by neboli vlastníckmi parcely. Tak ako stavali na okolitých pozemkoch iní ľudia, tak stavali na predmetnej parcele aj oni. Všetky ostatné okolité parcely majú ich vlastníci usporiadané, len táto jedna parcela ostala vo vlastníctve žalovaného. V danom prípade sa jedná o pozemok, ku ktorému podľa predpisov platných do 01.01.1992 bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní. Práve preto v tomto prípade je potrebné aplikovať § 876 ods. 6 Občianskeho zákonníka. R. T., rovnako ako žalobcovia, boli dňa 01.01.1992 z vyššie uvedených dôvodov dobromyseľní v tom, že pozemok je predmetom ich vlastníctva. R. zomrela až dňa XX.XX.XXXX, a teda 01.01.1992 užívala pozemok v domnení, že je jeho vlastníčkou. Žalobcovia ako právni nástupcovia po R. T. sa až v priebehu dedičského konania dozvedeli, že pozemok mali rodičia neusporiadaný. Do doby, počas ktorej mala R. T. ako oprávnený držiteľ vec v držbe, je potrebné započítať aj držbu pred 01.01.1992, lebo nová právna úprava v ust. § 129 držbu uskutočňovanú do 31.12.1991 nekvalifikuje odlišne ako ust. § 132a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 131/1982 Zb., len ju započítava do dĺžky vydržacej doby. Rovnako to platí aj pre prípady, ak išlo o pozemok, s vydržaním ktorého zákon do 31.12.1991 spájal vznik práva na uzavretie dohody o osobnom užívaní a k uzavretiu takejto dohody nedošlo. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 509/1991 Zb. dňom 01.01.1992 spája totiž s tým istým vydržaním vznik vlastníckeho práva. Žalobkyňa v 1. rade pracovala celý život v Elitexe Nitra ako robotníčka navíjania motorov. Je vysoko nepravdepodobné, že by po smrti svojej matky v r. 1992 "účelovo" uviedla do dedičstva pozemok, o

ktorom by vedela, že im vlastnícky nepatrí. Pri predbežnom prejednaní dedičstva nahlásila to, čo podľa nej matka vlastnila v čase svojej smrti - pozemok a na ňom stojaci dom. Žiadna účelovosť v tom určite nebola. Podmienkou vydržania vlastníckeho práva k pozemku je podľa platnej právnej úpravy a bola aj podľa právnej úpravy platnej pred 01.01.1992, reálne držba. Žalovaný však predmetnú nehnuteľnosť nikdy reálne neužíval, a teda nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním je u neho vylúčené. Minimálne od roku 1966, kedy sa začalo na parcele so stavbou rodinného domu, parcelu užívali predchodcovia žalobcov. Pokiaľ ide o sponchybnosť pravosti listín žalobcovia majú k dispozícii originály všetkých uvedených listín, ako aj stavebného a užívacieho povolenia. Majú za to, že je absolútne neprimerané vyžadovať od predchodcov žalobcu, aby skúmali, na akom type tlačiva im bolo potvrdenie vydané a či sa jedná o typ tlačiva používanom JRD Nitrianske Hrnčiarovce v bežnom úradnom styku. Rovnako to platí aj o skúmaní, či za JRD konala a podpisovala oprávnená osoba. Pre predchodcov žalobcov to boli úradné doklady - listiny s pečiatkami a podpismi JRD Nitrianske Hrnčiarovce, od ktorého pozemok kúpili. Na základe týchto listín ho aj považovali za svoj.

6. Žalobcovia vo svojom podaní zo dňa 04.12.2018 poukázali na dedičský spis sp. zn. D 1921/92, a to konkrétne na zápisnicu o predbežnom vyšetrení zo dňa 11.09.1992, ktorá podľa názoru žalobcov preukazuje, že žalobcovia ako právni nástupcovia po poručiteľke, boli v priebehu dedičského konania v domnení, že parcela bola predmetom vlastníctva poručiteľky. Ďalej poukázali na žiadosť notárky Mgr. W. zo dňa 14.01.1994, ktorou žiadala kataster o predloženie LV k domu č. XX aj k parc. č. XXXX/XX. Predmetné listiny sú dôkazom dobromyseľnosti a presvedčenia právnych nástupcov o tom, že nehnuteľnosti patrili ich matke. Preukazujú taktiež, že ku dňu účinnosti novely Občianskeho zákonníka č. 509/1991 Zb., t. j. ku dňu 01.01.1992 bola poručiteľka dobromyseľná v držbe predmetných nehnuteľností, nakoľko táto zomrela až XX.XX.XXXX a z následného konania jej právnych nástupcov, zdokumentovaného vo vyššie uvedenom dedičskom spise, je aj ich dobromyseľnosť nepochybná.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 21.11.2017 uviedol, že žalobcovia nepredložili kúpnu zmluvu, pretože nemôže existovať, pozemok nebol predmetom osobného vlastníctva, a preto bol nespôsobilým predmetom údajnej kúpy. Žalobcovia potvrdili, že nedisponujú kúpnu zmluvou a ani rozhodnutím o zriadení práva osobného užívania, ktoré možno od každého spravodlivo požadovať na vznik oprávnenej držby. Žalovaný považuje argumentáciu o tom, že právni predchodcovia žalobcov boli jednoduchí ľudia a spôsob nadobúdania práva osobného užívania bol veľmi ťažko pochopiteľný, za nepreukázanú a navyše aj nedôvodnú, pretože ako ďalej žalobcovia uvádzajú, všetci ostatní susedia sú evidovanými vlastníkmi nehnuteľností t. j. pochopili a splnili všetky podmienky na nadobudnutie vlastníctva. Pochopenie podmienok nadobúdania osobného užívania pozemku bolo možné spravodlivo požadovať od každému. Len samotné zaplatenie kúpnej ceny nie je zákonným titulom na vznik oprávnenej držby. Stavebné povolenie je vo vzťahu k držbe pozemku irelevantné, pretože právo osobného užívania pozemku bolo možné zriadiť aj k pozemkom, na ktorých už boli stavby vystavené. Taktiež kolaudácia domu je vo vzťahu k držbe pozemku irelevantná, pretože predmetom kolaudácie nebol pozemok a ani iné právo k pozemku. Namietaná skutočnosť o vysporiadaní okolitých parciel nie je predmetom tohto konania. Podľa § 135 a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení po novele vykonanej zákonom č. 131/1982 Zb. vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe nehnuteľnú vec po dobu desať rokov. Ak ide o pozemok alebo jeho časť, ktorý má občan nepretržite v držbe po dobu desať rokov a k nemu by inak mohlo byť zriadené právo osobného užívania (§ 199 ods. 1 Občianskeho zákonníka), nadobúda vlastníctvo k pozemku štát, občan nadobúda právo, aby s ním bola uzatvorená dohoda o osobnom užívaní pozemku. V danom prípade právni predchodcovia žalobcov užívali predmetný pozemok údajne na základe rozhodnutia úpadcu o pridelení do trvalého užívania (čo vtedajší poriadok nepoznal) a domáhali sa pridelenia pozemkov so osobného užívania na kompetentnom orgáne. Za toho stavu so zreteľom ku všetkým okolnostiam mohli byť títo predchodcovia v dobrej viere iba natoľko, že sporný pozemok užívajú z titulu práva "trvalého užívania", čo vylučovalo vydržanie vlastníckeho práva ku spornému pozemku podľa § 135a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení po novele vykonanej zákonom č. 131/1982 Zb., pretože nenakladali s pozemkom ako s pozemkom, ktorý im vlastnícky patrí. A preto nemohli byť považovaní za oprávnených držiteľov. Dňa 01.01.1992 nadobudla účinnosť novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 509/1991 Zb., kedy podľa § 872 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo osobného užívania pozemku, vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, mení sa dňom účinnosti tohto zákona na vlastníctvo fyzickej osoby. Právo osobného užívania však právnym predchodcom žalobcov nevzniklo, pretože o tom nerozhodol oprávnený subjekt a preto nemohli vlastníctvo nadobudnúť ani zo zákona podľa § 872 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právni predchodcovia žalobcov nemohli vlastnícke právo vydržať k spornému

pozemku ani podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení po novele vykonanej zákonom č. 509/1991 Zb. Aj keby boli presvedčení, že im právo osobného užívania platne vzniklo a transformovalo sa na právo vlastnícke, tak ich dobrá viera, že im pozemky patria trvala len od 01.01.1992 najneskôr do 21.11.1994 kedy Okresný súd v Nitre rozhodnutím sp. zn. D 1921/92 D noť 222/93 v dedičskej veci po nebohej R. T. výslovne uviedol, že predmetom dedičstva je iba rodinný dom bez pozemku. Vydržať vlastnícke právo môže iba oprávnený držiteľ. Podľa § 132a Občianskeho zákonníka v znení novely vykonanej zákonom č. 131/1982 Zb. oprávneným držiteľom bol ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou a je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu patrí. Iba detencia k vydržaniu nepostačuje. Pokiaľ sa právni predchodcovia domáhali iba pridelenia pozemku do osobného užívania, ktoré im ani nevzniklo a pozemok užívali s vedomým osobného/trvalého užívania, ktoré je nezameniteľné s vlastníckym právom, tak to vylučuje dobrú vieru, že vec im patrila ako vlastníkom. Žalovaný má za to, že z argumentácie žalobkyne možno dospieť k záveru, že žalobkyňa pri prejednaní dedičstva v roku 1992 nemala žiadne informácie a vedomosť o spornom "vlastníctve" jej právnych predchodcov k spornej nehnuteľnosti a jej tvrdenia vychádzajú iba zo subjektívnych domnienok, predpokladov, bez základu v skutkovom stave. Zápisnica o predbežnom vyšetrení zo dňa 11.09.1992 je postavená iba na výpovedi žalobkyne, ktorá skôr účelovo uviedla predmetné nehnuteľnosti ako majetok poručiťky v snahe ich zdediť a zhojiť existujúce pochybnosti, pretože v rozpore s tým zároveň sama uviedla, že doklady k pozemku nemá, čo je nepochybným dôkazom, že jej pohľad na vec je subjektívny bez právneho základu. Účelovosť takejto argumentácie žalobcov potvrdzuje ich samotné konanie, keď k riešeniu danej situácie pristúpili až po tom, čo boli zo strany predchádzajúceho správcu listom zo dňa 24.05.2016 vyzvaní na predloženie listín o užívaní spornej nehnuteľnosti a informovaní o pripravovanom speňažovaní. Námietka o nedôvodnosti a neprimeranosti skúmania pravosti listín, podpisov a identifikácie konajúcich osôb môže byť vznesená iba v stave dôkaznej núdze, pretože prehlada zákonnú povinnosť súdu skúmať platnosť právnych úkonov ex offio obzvlášť v prípade ich spochybnenia druhou stranou sporu. Deklarovanie toho, ako vnímali a konali právni predchodcovia, ktorí už nežijú, je subjektívna predstava žalobcov, ktorá nepostačuje.

8.Právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomného vyhotovenia žaloby vo veci samej. Tvrdia, že právna predchodkyňa žalobcov R. T. rod. R. bola ku dňu svojej smrti XX.XX.XXXX výlučnou vlastníčkou žalovanej parcely, pričom vlastníctvo k nej nadobudla vydržaním dňom 01.01.1992, t. j. dňom účinnosti novely Občianskeho zákonníka č. 509/1991 Zb., ktorá zaviedla možnosť vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam aj pre fyzické osoby. R. T. užívala nehnuteľnosť od 13.09.1966, t. j. dátum vyjadrenia správy JRD Nitrianske Hrnčiarovce o tom, že jej bol pridelený pozemok parcela č. XXXX/XX do trvalého užívania. Žalovaný vo svojich vyjadreniach opakovane poukazuje na nedokonalosť listín z roku 1966 a na skutočnosť, že sa nejedná o listiny právne perfektné a ako také teda nemohli u právnych predchodcov žalobcov založiť' dobromyseľnosť' o tom, že im pozemok patrí. Právni predchodcovia žalobcov boli jednoduchí ľudia, R. bola ženou v domácnosti a jej manžel A. bol robotník. Systém pridelenia pozemkov a možností ich užívania v socializme bol značne zložitý. Pre tento typ ľudí bolo zaplatenie kúpnej ceny tak, ako to vyplýva z potvrdení, ktoré boli doložené k žalobe dokladom toho, že pozemok je ich. Následne požiadali v roku 1966 o stavbu rodinného domu na tomto pozemku, pričom im bolo vydané riadne rozhodnutie o prípustnosti stavby zo dňa 19.09.1966. Tu poukazuje na znenie § 58 vtedy platného znenia stavebného zákona č. 50/1976 Zb., kedy podľa odseku 2 stavebník musí preukázať, že je vlastníkom pozemku určeného územným rozhodnutím na zastavanie alebo má k takémuto pozemku iné právo, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom požadovanú stavbu. Ak vtedy príslušný stavebný úrad vydal právnym predchodcom žalobcov povolenie k stavbe domu na tomto pozemku je zrejmé, že aj pre tento subjekt boli právni predchodcovia žalobcov osobami s potrebným právom k pozemku na to, aby na ňom mohli zriadiť stavbu. Ďalej poukazuje na následne vydané rozhodnutie o povolení užívať predmetný rodinný dom vydané opäť vtedy kompetentným orgánom dňa 29.10.1970. Podľa § 217 vtedy platného znenia Občianskeho zákonníka rodinný domček vystavaný užívateľom na pozemku k tomu určenému je v jeho osobnom vlastníctve. Ak by predmetný pozemok z pohľadu patričných orgánov nebol považovaný za pozemok v riadnom užívaní respektíve neskôr vlastníctve právnych predchodcov žalobcov, dom by podľa vtedajšieho režimu nemohol byť skolaudovaný, čo sa v danom prípade však nestalo. Poukazuje taktiež na to, že žalovaný minimálne od roku 1966 predmetný pozemok neužíval a preto z opatrnosti ním vznesená protižaloba o vydržaní je irelevantná. Poukazuje taktiež na to, že podľa § 221 Občianskeho zákonníka platného do 31.12.1991 mal žalovaný respektíve jeho právny predchodca taktiež možnosť požiadať o odstránenie stavby neoprávnene zriadenej na jeho pozemku. Nikdy v minulosti sa tak nestalo, právni predchodcovia žalobcov ani žalobcovia v užívaní nehnuteľnosti nikdy neboli rušení a

žiadne konanie ohľadom odstránenia stavby proti nim nebolo vedené. Poukazuje na znenie § 872 ods. 6 Občianskeho zákonníka z ktorého je zrejmé, že podmienkou započítania vydržacej doby pred 31.12.1991 bola dobromyseľnosť vydržiteľa ku dňu účinnosti zákona č. 509/1991 Zb., ktorý zaviedol aj možnosť vydržania pozemku pre fyzické osoby. Zápisnicu z predbežného prejednaní dedičstva po R. T. do konania a k žalobe samotnej doložila predovšetkým s poukazom na túto podmienku možného započítania doby užívania pred 01.01.1992. Právna predchodkyňa žalobcov zomrela XX.XX.XXXX, pričom bez zmeny od roku 1966 pozemok aj s domom na ňom postaveným užívala. Dobromyseľnosť právnej predchodkyne žalobcov ako aj žalobcov samotných preukazuje práve tou skutočnosťou, že pri predbežnom prejednaní parcelu aj dom uviedli ako majetok, ktorý je po poručiteľke potrebné prejednať. Žalovaný vo svojich vyjadreniach hovorí o účelovosti uvedenia parcely do dedičstva po R.. Žalobcovia sú toho názoru, že takéto hodnotenie je príliš prešpekulované, právni nástupcovia R. prišli k notárovi na prejednanie dedičstva a jednoducho uviedli len to, o čom boli presvedčení, že R. patrilo a kde napokon aj oni sami s ňou žili. Z predmetného dedičského spisu vyplýva, že notár na základe tohto oznámenia žalobcov v dedičskom konaní následne žiadal od katastra doklad o vlastníckom práve poručiteľky k domu a pozemku. Je možné, že až v momente, kedy prišlo negatívne stanovisko sa právni nástupcovia R. mohli dozvedieť o tom, že k pozemku nemajú založený list vlastníctva. Samotná R. však do svojej smrti nepochybne nemohla mať a nemala vedomosť o tom, že je len detenorom bez toho, aby mala pozemok pridelený do riadneho užívania s následkami možného prechodu do jej vlastníctva po nadobudnutí účinnosti novely Občianskeho zákonníka zákona č. 509/1991 Zb. Sú toho názoru, že právna predchodkyňa žalobcov vzhľadom na tieto podstatné skutočnosti vydržala vlastnícke právo k predmetnému pozemku podľa § 872 ods. 6 a podľa § 135a Občianskeho zákonníka v znení do 31.12.1990. Žalobcovia sú toho názoru, že predmetná parcela a okolnosti jej užívania, skutočnosť platenia daní preukazuje, že sa jednalo tak o spôsobilý predmet vydržania ako aj o spôsobilý subjekt vydržania, ktorý bol dňom 01.01.1992 dobromyseľný o tom, že mu parcela patrí. K argumentom uvádzaným žalovaným ohľadom neperfektnosti predložených listín považuje za potrebné ešte uviesť, že pokiaľ by žalobcovia takýmito listinami ako je rozhodnutie o pridelení pozemku do osobného užívania alebo dohoda o zriadení práva osobného užívania disponovali, nebolo by potrebné podávať určovaciu žalobu a aj samotný inštitút vydržania by nebol potrebný. Podstatné bolo pre právnych predchodcov žalobcov predovšetkým vyhovie ich žiadosti, kedy im správa JRD Nitrianske Hrnčiarovce oznámila, že vyhovuje ich žiadosti a prideľuje im pozemok do trvalého užívania. Týmto sa cítili byť oprávnenými užívateľmi predmetnej parcely a tento pocit v nich bol následnými krokmi zo strany príslušných úradov kompetentných na vydávanie povolení k stavbe len potvrdzovaný. Následne uviedla, že odvolací súd išiel len podľa zákona, neakceptoval skutkové okolnosti tohto prípadu, nezaujal stanovisko k nálezom Ústavného súdu, ktorý sa na otázku vydržania pozeral inak, trvala na všetkých doterajších vyjadreniach, všetky dôkazy, listiny ,ktoré mala k dispozícii, predložila.

9.Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že sa pridrižiava písomných podaní, stotožňuje sa s odôvodnením rozhodnutia Krajského súdu v Nitre. To nie je v rozpore s nálezom Ústavného súdu. Obe rozhodnutia hovoria o dobromyseľnosti držiteľov čo v tomto prípade splnené nie je. Neprávo nemôže založiť právo.

10.Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právnych zástupcov žalobcov a žalovaného, oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

Z listu správcu konkurznej podstaty JUDr. I. S. zo dňa 24.5.2016 adresovaného A. M., T. XX, F. označeného ako "Vec: Žiadosť o predloženie listín, Oznámenie o príprave speňažovania konkurznej podstaty" vyplýva, že úpadca Poľnohospodárske družstvo v Pohraniciach, 951 02 Pohranice, IČO: 00 198 650 eviduje vo vlastníctve pozemky na LV č. XXXX ako pozemky registra "E" parcelné číslo XXXX/XX o výmere 810 m² (parcely registra "C" číslo XXXX, XXXX XXXX neevidované na LV), na ktorom je postavený dom s.č. XXXX podľa LV č. XXXX a iná stavba bez súpisného čísla vo vlastníctve A. M..

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. W., obec F., okres F., parcely registra "E" evidovanej na mape určeného operátu, parc. č. XXXX/XX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 810 m² je Poľnohospodárske Družstvo Pohranice v likvidácii, 951 02 Pohranice.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. W., obec F., okres F., dom s.č. XXXX postavený na parcele č. XXXX je A. M., T. XX, F.. Z geometrického plánu vyhotoviteľa GOK č. 6/2002 zo dňa 15.02.2002 vyplýva, že E/KN parc. č. XXXX/XX bola prerozdelená na C/KN parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX a XXXX. Podľa platného stavu v registri

C/KN sa jedná o parc. č. XXXX - zastavané plochy o výmere 369 m², parc. č. XXXX - zastavané plochy o výmere 28 m² a parc. č. XXXX - záhrada o výmere 413 m².

Darovacou zmluvou a zmluvou o zriadení vecného bremena zo dňa 12.5.1997 žalobkyňa v 1. rade darovala A. M. nehnuteľnosť, a to dom s. č. XXXX nachádzajúci sa na parc. č. XXXX. Vklad bol na Okresnom úrade Nitra - odbor katastrálny povolený pod V 1591/97 dňa 17.6.1997.

Z osvedčenia o dedičstve notárky JUDr. G. S., sp. zn. D 2074/97, D not. 134/97 vyplýva, že poručiteľ E. R., r.č. XX-XX-XX/XXX, zomr. XX.XX.XXXX nezanechal závet a ako dedičia zo zákona v III. dedičskej skupine prichádzajú do úvahy súrodenci: I. M. rod. T. a A. T., každý z nich rovným dielom.

Z rozhodnutia Okresného súdu v Nitre sp. zn. D 1921/92, D not. 222/93 zo dňa 21.11.1994 v dedičskej veci po neb. R. T. rod. R., zomr. XX.XX.XXXX vyplýva, že súd schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva a to tak, že hnutel'nosti - cenné papiere prevezme syn poručiteľky A. T. a nehnuteľnosti - rodinný dom č. XX na parc. č. XXXX, XXXX, XXXX bez pozemku v celosti prevezme dcéra poručiteľky I. M. s tým, že spoludedičovi E. R. zriadi doživotné právo bývania a užívania v rodinnom dome č. XX a voči A. T. bezodplatne.

Z potvrdenia o úhrade kúpnej ceny zo dňa 16.01.1963 a 19.01.1965 vyplýva, že Jednotné roľnícke družstvo Nitrianske Hrnčiarovce potvrdilo, že A. T. zaplatil zálohu za stavebný pozemok parc. č. XXXX/XX v sume 1 500,- Kčs. Z potvrdenia o úhrade kúpnej ceny zo dňa 19.01.1965 vyplýva, že A. T. zaplatil splátku za stavebný pozemok v sume 647,- Kčs.

Z listu zo dňa 13.9.1966 označeného "Vec: Žiadosť o pridelenie stavebného pozemku do trvalého užívania" vyplýva, že R. T. žiadala správu JRD v Nitrianskych Hrnčiarovciach o pridelenie stavebného pozemku do trvalého užívania. Svoju žiadosť odôvodnila tým, že od nich zakúpila stavebný pozemok vo výmere 8 árov pod parc. číslom XXXX/XX a chce si na tomto pozemku postaviť rodinný domček. Správa JRD - Nitrianske Hrnčiarovce vyhovelá žiadosti a prideliť jej stavebný pozemok pod parc. č. XXXX/XX vo výmere 8 árov do trvalého užívania.

Z listu zo dňa 5.8.1968 JRD - Nitrianske Hrnčiarovce, ktorý bol adresovaný ONV - finančný odbor označený ako "Vec: T. A. a manž. R., F. U. čd. XX, návrh na vydanie rozhodnutia o pridelení pozemku do osobného užívania" vyplýva, že JRD - Nitrianske Hrnčiarovce navrhlo, aby vyššie menovaným bolo vydané rozhodnutie o pridelení pozemku do osobného užívania. Menovaní A. T. a manž. R. T. si odkúpili od ich JRD pozemok parc. č. XXXX/XX vo výmere 7,75 árov, za ktorý aj riadne zaplatili čiastku 2 147,- Kčs.

Z rozhodnutia o prípustnosti stavby Okresného národného výboru - odbor výstavby v Nitre č. Výst. 4505/66 zo dňa 19.09.1966 vyplýva, že ONV povolil stavebníkovi A. T. na parc. č. XXXX/XX stavbu rod. domku podľa predloženého projektu.

Z rozhodnutia Okresného národného výboru - odbor výstavby v Nitre č. Výst. 4620/70-B1 zo dňa 20.10.1970 vyplýva, že ONV udelil žiadateľovi R. T. povolenie užívať budovu v obci F. U. vystavanú na základe stavebného povolenia vydaného odborom výstavby ONV v Nitre dňa 19.9.1966 značka Výst. 4506/66.

Zo zápisnice o predbežnom vyšetrení spísanej dňa 11.9.1992 v dedičskej veci sp. zn. 1921/92 na ŠN Nitra bod 6 písm. a) vyplýva, že dedičia - žalobcovia v 1. a v 2. rade a zomrelý E. R. nahlásili do dedičského konania po poručiteľke R. T., zomr. XX.XX.XXXX rodinný dom č. XX/XXXX a parc. č. XXXX/XX vo výmere 7,75 árov.

Zo žiadosti notárky Mgr. W. zo dňa 14.01.1994 vyplýva, že notárka žiadala Katastrálny úrad v Bratislave o predloženie LV k domu č. XX aj k parcele č. XXXX/XX.

Z daňového priznania z 11.03.1993 vyplýva, že žalobkyňa v 1. rade podala daňové priznanie za účelom platenia dane aj za parcelu č. XXXX/XX.

11.Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

12.Súd v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) CSP skúmal naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Súd je toho názoru, že je daný naliehavý právny záujem na tomto určení, nakoľko bez takéhoto určenia je právne postavenie žalobcov vo vzťahu k spornému podielu neisté. V katastri nehnuteľností je ako vlastník spornej parcely zapísané Poľnohospodárske družstvo v Pohraniciach, 951 02 Pohranice, IČO: 00 198 650. V prípade, ak by súd žalobe vyhovel, došlo by k odstráneniu tohto neistého postavenia žalobcov a zamedzilo by sa tak speňaženiu predmetnej parcely v rámci konkurzného konania. Súd mal preukázané, že na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7Cbi/2/2017 prebieha konanie o vylúčenie spornej nehnuteľnosti z konkurznej podstaty úpadcu. K otázke vzťahu určovacej a vylučovacej žaloby

sa vyjadril Najvyšší súd SR v zjednocujúcom rozhodnutí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.10.2009, sp. zn. 4 Cdo 96/2008), podľa ktorého sama skutočnosť, že prebieha konanie o (excindačnej) žalobe na vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty, nezakladá bez ďalšieho nedostatok nalievavého právneho záujmu na určenie, že je vlastníkom tejto nehnuteľnosti. Ak sa žalobca domáha určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti, pri ktorej je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník niekto iný, má (vo vzťahu k tejto osobe) nepochybne nalievavý právny záujem na požadovanom určení. S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností a jeho právnym účinkom, je odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcov je za tejto situácie neisté a že bez požadovaného určenia by ich právo mohlo byť ohrozené. Pretože súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je podkladom na vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností, je žaloba o určení vlastníckeho práva spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty o skutočných právnych vzťahoch medzi účastníkmi.

13. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa § 129 ods. 2 Občianskeho zákonníka, držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 868 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 872 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo osobného užívania pozemku vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, mení sa dňom účinnosti tohto zákona na vlastníctvo fyzickej osoby. Ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku tým nie je dotknuté.

Podľa § 872 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ak pred dňom účinnosti tohto zákona vzniklo občanovi právo, aby s ním bola uzavretá dohoda o osobnom užívaní pozemku, ale do účinnosti tohto zákona už nedošlo k dohode, prípadne k jej registrácii právoplatným rozhodnutím štátneho notárstva, vzniká oprávnenému právo na uzavretie kúpnej zmluvy k pozemku, ktorého sa týkalo rozhodnutie o pridelení pozemku do osobného užívania. Ak oprávnený neuplatní svoje právo do jedného roka od účinnosti tohto zákona, právo zanikne. Ak k uzavretiu kúpnej zmluvy nedôjde, nie je dotknuté právo na vydanie bezdôvodného obohatenia /§ 451 a nasl./.

Podľa § 872 ods. 6 Občianskeho zákonníka (novela č. 509/1991 účinná od 01.01.1992), ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

Podľa § 868 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 132a ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení do 30.06.1988, kto s vecou nakladá ako so svojou a so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný, že mu vec patrí, má - pokiaľ nie je ustanovené inak - obdobné práva na ochranu, aké má vlastník veci.

Podľa § 135a ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení do 30.06.1988, vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnutelnú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov. Obdobne, pokiaľ nie je ustanovené inak, nadobudne občan aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 132a ods. 2).

Podľa § 135a ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení do 30.06.1988, ak ide o pozemok alebo jeho časť, ktorý má občan nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) desať rokov a ku ktorému by sa inak mohlo zriadiť právo osobného užívania (§ 199 ods. 1), nadobúda vlastníctvo k pozemku alebo k jeho časti štát; občan nadobúda právo, aby sa s ním uzavrela dohoda o osobnom užívaní pozemku v rozsahu uvedenom v § 200. Ak výmera pozemku je väčšia než najvyššia prípustná výmera podľa § 200 a ak podľa územného plánu alebo územného rozhodnutia možno prenechať do osobného užívania viac častí tohto pozemku, má občan právo vybrať si len jednu z týchto častí, ku ktorej sa potom ako k samostatnému pozemku dohodou zriadi právo osobného užívania.

Podľa § 198 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení do 31.03.1983, právo osobného užívania pozemkov slúži na to, aby si občania na pozemkoch, ku ktorým sa právo zriadi, mohli vystavať rodinný domček, rekreačnú chatu alebo garáž alebo zriadiť záhradku; toto právo možno zriadiť aj k pozemkom, na ktorých sú už tieto stavby vystavané alebo záhradky zriadené. Právo osobného užívania nie je časovo obmedzené a prechádza na dediča.

Podľa § 199 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení do 31.03.1983, právo osobného užívania môže sa zriadiť len k pozemkom, ktoré sú v socialistickom spoločenskom vlastníctve a ktoré sú podľa územných plánov alebo územných rozhodnutí určené na výstavbu rodinných domčiekov, rekreačných chat alebo garáží alebo na zriaďovanie záhradiek. Pôda určená na iné účely, najmä poľnohospodárska pôda, nesmie sa na zriadenie práva osobného užívania použiť.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, majetok podliehajúci konkurzu tvorí konkurznú podstatu (ďalej len "podstata").

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, podstatu tvoria veci, byty a nebytové priestory, práva a iné majetkové hodnoty (ďalej len "majetok"), ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu, a majetok, ktorý dlžník nadobudol počas konkurzu, ako aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok.

14. Žalobcovia sa predmetnou žalobou domáhajú, aby súd určil, že poručiiteľka R. T., rodená R., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, bola ku dňu smrti výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej v čase podania tohto návrhu v LV č. XXXX pre kat. úz. W., reg. E/KN, ako parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 810 m², v celosti. Domáhajú sa usporiadania vlastníckeho práva k parcele, na ktorej stojí rodinný dom zdedený v dedičskom konaní po ich právnej predchodkyňi R. T. Tvrdia, že právna predchodkyňa žalobcov R. T. bola ku dňu svojej smrti XX.XX.XXXX výlučnou vlastníčkou žalovanej parcely, pričom vlastníctvo k nej nadobudla vydržaním dňom 01.01.1992, t. j. dňom účinnosti novely Občianskeho zákonníka č. 509/1991 Zb., ktorá zaviedla možnosť vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam aj pre fyzické osoby. R. T. užívala nehnuteľnosť od 13.09.1966, t. j. od dátumu vyjadrenia správy JRD Nitrianske Hrnčiarovce o tom, že jej bol pridelený pozemok parcela č. XXXX/XX do trvalého užívania.

15. Ustanovenie § 134 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka upravuje vydržanie ako osobitný, originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Ide o nadobudnutie vlastníckeho práva na základe inej skutočnosti, ustanovenej zákonom, vydržanie vlastníckeho práva a jeho nadobudnutie v dôsledku kvalifikovanej držby veci vykonávanéj po zákonom stanovenú dobu. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera (dobromyseľnosť) je podľa platnej úpravy daná so zreteľom na všetky okolnosti. Vydržanie tak hojí najmä vady alebo nedostatok riadneho nadobúdacieho titulu. Účelom vydržania je viesť do súladu dlhodobý faktický stav so stavom právnym. Medzi základné predpoklady

nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním patria spôsobilý predmet vydržania, spôsobilý subjekt vydržania, oprávnená držba a nepretržitosť tejto oprávnenej držby počas celej zákonom stanovenej doby. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Rozlišujúcim znakom medzi držbou oprávnenou a neoprávnenou je teda dobromyseľnosť, resp. nedobromyseľnosť držiteľa, pričom otázku dobromyseľnosti je potrebné posudzovať "so zreteľom na všetky okolnosti". Súdna prax je jednotná v tom, že posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť, ako vnútorný psychický stav, je potrebné objektivizovať s prihliadnutím na všetky okolnosti, za ktorých došlo k faktickému nakladaniu s vecou, resp. vykonávaniu práva pre seba. Z týchto okolností potom možno usúdiť, či držiteľ mohol, alebo nemohol rozpoznať, že mu vec alebo právo skutočne patrí. Okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery, sú aj okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva (právneho titulu), teda tzv. uchopenia sa držby. Subjektívny pocit držiteľa nemôže byť sám osebe podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva. V dobrej viere je teda držiteľ, ktorý sa domnieva, že mu držaná vec alebo vykonávané právo patrí, aj keď v skutočnosti tomu tak nie je. Súd má za to, že sporná parcela je spôsobilým predmetom vydržania, právna predchodkyňa žalobcov je spôsobilým subjektom vydržania a doba vydržania v prípade nehnuteľností je zákonom stanovená na desať rokov.

16.Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právni predchodcovia žalobcov užívali predmetný pozemok na základe rozhodnutia úpadcu o pridelení do trvalého užívania a domáhali sa pridelenia pozemkov do osobného užívania, najprv podal žiadosť jeden z manželov - manželka, pričom nebola splnená podmienka podania žiadosti oboma manželmi. Za tejto situácie právni predchodcovia museli vedieť, že sporný pozemok užívajú z titulu práva "trvalého užívania", čo vylučuje vydržanie vlastníckeho práva k spornému pozemku podľa § 135a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení po novele vykonanej zákonom č. 131/1982, pretože nenakladali s pozemkom ako s pozemkom, ktorý im vlastnícky patrí. S ohľadom na to ich súd nemohol považovať za oprávnených držiteľov. Dňom 1.01. 1992 nadobudla účinnosť novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 509/1991 Zb., kedy podľa § 872 ods. 1 OZ právo osobného užívania pozemku vzniknuté podľa doterajších predpisov trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona a mení sa dňom účinnosti tohto zákona na vlastníctvo fyzickej osoby. Z uvedeného ustanovenia jasne vyplýva, že podmienkou vzniku vlastníckeho práva je skutočnosť, že daná fyzická osoba má platné právo osobného užívania k nehnuteľnosti. Právnym predchodcom žalobcov však právo osobného užívania pozemku nikdy nevzniklo. Bola len podaná žiadosť o pridelenie pozemku do osobného užívania bez toho, aby sa o nej rozhodlo oprávneným subjektom, a preto nemohli vlastníctvo nadobudnúť ani zo zákona podľa § 872 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právni predchodcovia žalobcov nemohli vlastnícke právo vydržať k spornému pozemku ani podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak by aj boli presvedčení, že im právo osobného užívania pozemku platne vzniklo a transformovalo sa na právo vlastnícke, tak ich dobrá viera, že im pozemky patria, trvala len od 1.01. 1992, najneskôr do 21. 11. 1994, kedy Okresný súd v Nitre rozhodnutím sp.zn. D1921/92, Dnot222/93 v dedičskej veci po poručiteľke neb. R. T., rod. R. výslovne uviedol, že predmetom dedičstva je iba rodinný dom bez pozemku. Žalobcovia po právoplatnosti dedičského konania nepodali návrh na určenie, že daný pozemok patrí do dedičstva a neriešili to ani neskôr, keď v roku 1997 žalobkyňa v 1. rade darovacou zmluvou previedla dom na žalobcu v 2. rade. Vlastnícke právo k predmetnému pozemku začali riešiť až po tom, čo bol žalobca v 2. rade oslovený žalovaným ohľadne predloženia dokladov k nehnuteľnosti, ktorá patrí úpadcovi a je zaradená do súpisu konkurznej podstaty. Pokiaľ sa právni predchodcovia domáhali iba pridelenia pozemku do osobného užívania, ktoré im ani nevzniklo a pozemok užívali s vedomím osobného/trvalého užívania, ktoré je nezameniteľné s vlastníckym právom, tak to vylučuje dobrú vieru, že im vec patrí ako vlastníkom. Pokým žalobcovia poukazujú na dobromyseľnosť svojej právnej predchodkyne a poukazujú na žiadosť na JRD Nitrianske Hrnčiarovce, uvedený priebeh skutočnosti je skôr dôkazom o tom, že právni predchodcovia žalobcov nemohli byť, s ohľadom na všetky okolnosti a pri vynaložení aspoň minimálnej starostlivosti, dobromyseľní o tom, že nadobudli oprávnenie predmetnú nehnuteľnosť. V danom čase predmetný pozemok nebol spôsobilým predmetom na prevod vlastníckeho práva a JRD nebolo spôsobilým subjektom na nakladanie s pozemkom v dotknutom rozsahu. O pridelení pozemku do užívania rozhodoval výlučne ONV, ktorý aj vydával rozhodnutia. Zo žalobcami predložených dôkazov vyplýva iba to, že bola zaplatená kúpna cena a k vzniku uvádzaných práv nedošlo, preto im vzniklo právo na vrátenie zálohy vo forme naturálnej obligácie. Pokiaľ žalobcovia aj poukazujú na stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie, v danom správnom konaní sa konalo o stavbe, a nie o pozemku.

Dobromyseľnosť právnej predchodkyňi žalobcov v konaní nebola nijakým hodnoverným spôsobom preukázaná. Žalobcovia svoje tvrdenie o oprávnenosti držby a dobromyseľnosti opierajú o nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 484/2015-46 zo dňa 14. 11. 2018. Podľa jeho názoru v prípade, ktorý je predmetom tohto konania, neboli splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ust. § 872 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Nebola totiž splnená podmienka, keď nebolo vydané rozhodnutie o pridelení pozemku do osobného užívania a došlo by teda k nadobudnutiu práva na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov. A práve toto je základným rozdielom medzi postavením držiteľa v našom prípade a postavením držiteľa v prípade uvedenom v náleze. Ďalším dôvodom, prečo nie je možné v danom prípade postupovať rovnako ako v uvedenom náleze, je tá skutočnosť, že išlo v čase rozhodnom pre okamih oprávnenosti držby jednak o nespôsobilý predmet (pozemky sa nemohli prevádzať do osobného vlastníctva, a teda právni predchodcovia žalobcov nemohli byť dobromyseľní o tom, že by mohli kúpiť predmetný pozemok) a k údajnému prevodu malo dôjsť medzi nespôsobilými (JRD nebol oprávneným subjektom nakladať s takýmto pozemkom - to bol Okresný národný výbor a jednoznačne a priamo to vyplýva z textu zákona), teda ani z vôľovej stránky nemohol byť dodržaný úmysel nakladať s pozemkom takýmto smerom a s účinkami, ako to aktuálne prezentujú žalobcovia. V tomto konaní ide o úplne inú situáciu a právne postavenie účastníkov, ako bola situácia v riešenom náleze. Tak ako uviedol odvolací súd vo svojom rozhodnutí právoplatnosťou rozhodnutia bývalých národných výborov o pridelení pozemku do osobného užívania vznikalo fyzickým osobám právo, aby s ním bola uzavretá dohoda o osobnom užívaní pozemku a štátu vznikla povinnosť takúto dohodu uzavrieť. Skutočnosť, že prideľovaný pozemok nebol v tzv. socialistickom spoločenskom vlastníctve, nemala vplyv na neúčinnosť rozhodnutia - rozhodnutie bolo rozhodnutím orgánu štátnej správy, prejavom štátnej moci, a nie prejavom vôle štátu ako vlastníka. Ak fyzickej osobe svedčalo právo osobného užívania pozemku k 31. 12. 1991, dňom 01. 01. 1992 sa premenilo priamo ex lege na vlastnícke právo. V tom okamihu došlo súčasne k zániku vlastníckeho práva pôvodného vlastníka. K transformácii užívateľského práva na vlastnícke došlo nielen u užívateľov s platným právnym titulom, ale podľa názoru súdnej praxe aj v prípade domnelých užívateľov (napr. o užívateľoch, kde existovala právna skutočnosť, na základe ktorej užívací vzťah vznikol a z nejakého dôvodu nebol tento dôvod validný). Oprávnený držiteľ práva osobného užívania pozemku mal k 01. 01. 1992 rovnaké práva ako osobný užívateľ pozemku; preto sa jeho právo k uvedenému dátumu zmenilo podľa § 872 ods. 1, 2 OZ na vlastnícke právo. Osobné užívanie pozemku vznikalo podľa § 205 OZ v znení účinnom do 31. 12. 1991 na základe niekoľkých na seba nadväzujúcich právnych skutočností (rozhodnutie o pridelení pozemku do osobného užívania, uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemku a registrácia Štátnym notárstvom). Prechodné ustanovenie § 872 ods. 5 OZ reaguje na situácie, keď v čase pred 31. 12. 1991 vzniklo právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemku, ale takáto dohoda nebola uzatvorená, prípadne nebola registrovaná právoplatným rozhodnutím Štátneho notárstva. V takých prípadoch vzniklo oprávnenému právo na uzavretie kúpnej zmluvy k pozemku, ktorého sa týkalo rozhodnutie o pridelení pozemku do osobného užívania. Právo na uzavretie kúpnej zmluvy však muselo byť uplatnené do jedného roku od účinnosti zákona č. 509/1991 Zb., inak zaniklo. Okrem uvedeného sa ust. § 872 ods. 5 OZ týkalo aj prípadov, keď občanovi vzniklo právo na uzatvorenie dohody o osobnom užívaní pozemku vydržaním (§ 135a ods. 2 OZ v znení účinnom do 31. 12. 1991, podľa ktorého nebolo možné vydržať vlastníctvo k pozemku, ale len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemku). Ak však občan vydržal pred 01. 01. 1992 právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemku a jeho oprávnená držba trvala i k 01. 01. 1992, nadobudol vydržaním priamo vlastnícke právo. NS SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 17. 12. 1997 pod sp. zn. 4 Cdo 126/97 riešil otázku zásadného právneho významu: "či možno považovať dobu užívania pozemku na základe neregistrovanej dohody o zriadení práva osobného užívania pozemku uzatvorenej podľa § 205 ods. 2 OZ v znení pred novelou č. 509/1991 za dobu oprávnenej držby pre účely vydržania." Dovolací súd konštatoval, že Občiansky zákonník v súvislosti s úpravou vydržania neupravoval a ani neupravuje možnosť považovať dobu užívania pozemku na základe neregistrovanej dohody o zriadení práva osobného užívania pozemku uzatvorenej podľa § 205 ods. 1, 2 OZ v znení pred novelou zák. č. 509/1991 Zb. za dobu oprávnenej držby pre účely vydržania. Zaniknutý inštitút osobného užívania pozemku je celkom odlišným inštitútom od oprávnenej držby pre účely vydržania a ak by zákonodarca mal v úmysle považovať dobu užívania pozemku na základe neregistrovanej dohody o zriadení práva osobného užívania pozemku za dobu oprávnenej držby pre účely vydržania, jeho úmysel by našiel odraz v príslušnej úprave v rámci prechodných ustanovení, čo však neurobil, a preto treba vychádzať výlučne z právnej úpravy daného vzťahu obsiahnutej v zákone. Odvolací súd odkázal aj ďalšie rozhodnutie NS SR zo dňa 30. 5. 2019 sp. zn. 3 Cdo 203/2017, v ktorom dovolací súd v bode 19. uviedol, že ak dohoda o zriadení práva osobného užívania v zmysle § 205 ods. 1, 2 OZ v znení do 31. 01. 1991 nebola registrovaná Štátnym notárstvom, nemohlo vzniknúť ani právo

osobného užívania pozemku. Je nesporné, že pokiaľ žalobcom nevzniklo právo osobného užívania pozemku k 31. 12. 1991, nemohlo im vzniknúť transformáciou podľa § 871 ods. 1 OZ ani vlastnícke právo k tomuto pozemku. Ak držba takéhoto pozemku nie je oprávnenou držbou (viď rozhodnutie sp. zn. 4 Cdo 126/97), nemohli byť žalobcovia oprávnenými držiteľmi tohto pozemku. Vydržať vlastnícke právo môže len oprávnený držiteľ, t. j. ten, kto s vecou nakladá ako so svojou a je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí ako vlastníkovi. Samotná detencia k vydržaniu nestačí (Zborník IV. najvyšších súdov ČSSR o občianskom súdnom konaní a konaní pred Štátnym notárstvom, ŠEVT 1986, str. 428). Vydržať vlastnícke právo môže iba oprávnený držiteľ podľa § 132a OZ v znení novely vykonanej zákonom č. 131/1982 Zb. Oprávneným držiteľom bol ten, kto s vecou nakladal ako s vlastnou a je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu patrí. Iba detencia k vydržaniu nepostačuje. Právni predchodcovia sa domáhali iba pridelenia pozemku do osobného užívania, ktoré im ani nevzniklo a pozemok užívali s vedomím osobného/trvalého užívania, ktoré je nezameniteľné s vlastníckym právom. Žalobcovia predložili žiadosť R. T. adresovanú JRD Nitrianske Hrnčiarovce o pridelenie stavebného pozemku do trvalého užívania. Túto odôvodnila tým, že (od JRD) zakúpila stavebný pozemok vo výmere 8 árov pod parcelou č. XXXX/XX a chcela by si na tomto pozemku postaviť rodinný domček. Pod touto žiadosťou sa nachádza vyjadrenie JRD Nitrianske Hrnčiarovce zo dňa 13. 9. 1966, v zmysle ktorého správa JRD - Nitrianske Hrnčiarovce vyhovuje žiadosti a prideľuje žiadateľke (R. T.) stavebný pozemok pod parcelou č. XXXX/XX vo výmere 8 árov do trvalého užívania. Listom zo dňa 5.8. 1968 JRD Nitrianske Hrnčiarovce, zastúpené predsedom JRD zaslalo na ONV - finančný odbor Nitra návrh na vydanie rozhodnutia o pridelení pozemku do osobného užívania, a to menovaným A. T. a manželke R., ktorí si odkúpili od JRD pozemok parcelu č. XXXX/XX o výmere 7,75 árov, za ktorý aj riadne zaplatili čiastku 2.147 Kčs. Žalobcovia ďalej predložili dve potvrdenia o úhrade zálohy vo výške 1.500 Kčs dňa 16. 01. 1963 JRD Nitrianske Hrnčiarovce a vo výške 647 Kčs dňa 19. 01. 1965. Z rozhodnutia ONV - odbor výstavby v Nitre zo dňa 19. 09. 1966 č. Výst.4505/66 vyplýva, že bolo vydané rozhodnutie o pripustení stavby stavebníkovi T. A. na parcele č. XXXX/XX v obci F. U.. Rozhodnutím ONV - odbor výstavby v Nitre zn. Výst.4620/70-D1 zo dňa 29. 10. 1970 bolo rozhodnuté o povolení užívať budovu R. T. a to novostavbu v obci F. U. na základe vydaného stavebného povolenia zo dňa 19. 09. 1966 zn. Výst.4505/66. Z vyššie uvedených listinných dôkazov súd vyvodil záver, že žalobcovia predložili v konaní iba návrh na vydanie rozhodnutia o pridelení pozemku do osobného užívania. Rozhodnutie o pridelení pozemku do osobného užívania, ktoré vydával v tom čase Okresný národný výbor a následne ani uzavretú dohodu o zriadení práva osobného užívania, ktorá musela mať písomnú formu a bola k nej potrebná registrácia Štátnym notárstvom v konaní predložená nebola. Nepredložením rozhodnutia o pridelení pozemku, resp. riadne zaregistrovanej dohody nevzniklo právnej predchodkyňi žalobcov právo osobného užívania v súlade s právnymi predpismi účinnými v rozhodnom čase, z čoho vyplýva, že nešlo o neúplný, príp. vadný titul (nepostačuje len žiadosť o pridelenie pozemku, ani návrh na vydanie rozhodnutia), a preto je potrebné konštatovať, že tu neexistuje neúplný alebo vadný titul nadobudnutia. Pre súd je záväzný právny názor vyslovený odvolacím súdom, ktorý vyslovil, že právna teória síce pripúšťa, že nadobúdaci titul môže byť neúplný, neplatný, vadný, ale nepripúšťa nadobudnutie vlastníckeho práva, resp. zakladať dobromyseľnosť neexistujúcim titulom nadobudnutia. Žalobcovia doposiaľ nepreukázali, že by ich právna predchodkyňa disponovala titulom nadobudnutia, od ktorého by sa mohla odvíjať dobromyseľnosť ako jedna z podstatných podmienok nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol.

17.Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18.O trovách konania ako aj trovách odvolacieho konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko mal vo veci plný úspech, nakoľko žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa s poukazom na ust. § 257 CSP u strán sporu, ani v okolnostiach zistené neboli. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.